

[Skjerbæk.]

paa det Punkt, hvor vi fra konservativ Side satte ind med Betæneligheder af særlig afgørende Karakter. Jeg tænker her paa Adgangen til en virkelig ny Prøvelse af det Skøn om Erstatningens Størrelse, som skal udøves af den Vurderingskommission, Lovforslaget opererer med. Den højtærede Indenrigsminister vilde under Forhandlingerne ikke gaa længere end til at lade den samme Kommission foretage en fornyet Prøvelse, idet Kommissionen i saadanne Tilfælde blev suppleret med to af vedkommende Landsret blandt dennes Dommere udpegede Medlemmer. Fra vor Side ønskede vi en virkelig ny Prøvelse; det har vi altsaa ikke kunnet opnaa, og det er en af de Grunde, som gør, at vi maa stille os paa samme Maade som tidligere: at vi ganske vist ikke vil stemme mod Lovforslaget, men heller ikke vil stemme for det.

Der er et Par andre Ting, jeg gerne vil nævne i denne Sammenhæng, som ogsaa gør os betænkelige ved at medvirke til Lovforslagets Vedtagelse.

Der er ikke blevet stillet Penge til Raadighed til Tilvejebringelse af Erstatningslejligheder. Der er blevet indføjet Bestemmelser om Hjælp til Kommunerne i Anledning af Udgifterne ved Ekspropriation af de Ejendomme, som ligger i de saneringsmodne Kvarterer, men der er ikke stillet Penge til Raadighed til Opførelse af Erstatningsboliger, og dette anser vi for en meget væsentlig Mangel ved Lovforslaget.

Endvidere er der ingen Sikkerhed for, at der, naar man eksproprierer, foreligger nogen virkelig Plan for Benyttelsen af de Kvarterer, hvor man sætter ind med Ekspropriation paa Grund af usunde Boliger. Det havde været rigtigt at kæde de to Ting sammen, saaledes at man i hvert Fald havde givet Indenrigsministeren en Beføjelse til at forlange, at der forelaa en virkelig Plan for Benyttelsen af de Ejendomme, man ønsker at ekspropriere. Det vilde muligvis ogsaa have indvirket noget paa den Kritik, der sikkert vil komme. Det kan næppe være den højtærede Indenrigsminister ubekendt at man fra flere Sider har ment, at det offentlige vilde have denne Beføjelse til at ekspropriere og saa være meget frit stillet med Hensyn til, hvad man vilde benytte de Arealer til, som man faar Raadighed over ved Eksproprieringen.

Endelig skal jeg nævne, at der, som jeg tidligere sagde, ikke er nogen Ret til at indanke selve dette Indgreb at erklære en Ejendom for uanvendelig til Bolig for Menne-

synsraadet. Vi kunde, som det fremgik af de tidligere Forhandlinger, endda gaa med til, at man ikke gjorde det i de Tilfælde, hvor det var ganske oplagt, at Ejendommen ikke kunde anvendes; men i de Tilfælde, hvor der er Tale om at erklære, at en Ejendom om et vist Aaremaal ikke maa benyttes, ønskede vi, at der blev Lejlighed til et ekstra Skøn. Nu maa man altsaa nøjes med det stedlige Boligtilsyns Afgørelse, eventuelt Indankning for Boligtilsynsraadet.

Vi kan, som sagt, ikke anse Lovforslaget for fuldt tilfredsstillende, og jeg maa derfor paa mit Partis Vegne tilraade at svare: Stemmer ikke, ved den endelige Afstemning over Lovforslaget.

Valdemar Sørensen: Heller ikke jeg finder Anledning til at komme ind paa en længere Udredning af mit Partis Stilling til dette Lovforslag; den er givet ved de Udtalelser, som mit Partis Ordfører fremsatte her i Tinget ved den sidste Behandling af Sagen. Jeg vil blot have Lov til at sige — næst efter at udtale min Glæde over, at Partiet Venstre er kommet med —, at det undrer mig noget; efter at jeg nu har hørt det ærede Medlem Hr. Skjerbæks Udtalelser, at de Konservative ikke har kunnet komme saa langt. Det fremgik af det ærede Medlems Bemærkning, at de Konservative praktisk talt paa alle Punkter er enige med Regeringspartierne og Venstre, naar lige undtages de enkelte Punkter, der tangerer Forholdet vedrørende Erstatning til Ejerne, altsaa dels Spørgsmaalet om Erstatningens Størrelse og dels Spørgsmaalet om Indankning af de forskellige Afgørelser. Naar Forholdet ligger saadan, bliver det mig endnu mere uklart, hvad det er man tilsigter fra konservativ Side, naar man taler med om Sanering af usunde Bydele. Givet er det i hvert Tilfælde, at man ikke kan komme til en virkelig indgaaende og rationel Sanering af de uhygiejniske og utiltalende Kvarterer i Byerne, som det her drejer sig om, medmindre man ved Lovgivningen og ved Administrationen af Lovgivningen foraarsager mindre Lyst til at benytte de paagældende Ejendomme i almindeligt besiddelsesmæssigt Spekulationsojemed.

Det var det, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby saa stærkt fremhævede ved første Behandling af Lovforslaget i Vinter; han fremhævede alle de økonomiske, moralske og hygiejniske Synspunkter, der talte for, at man tog haardt fat, og saa oplever man altsaa samtidig, at de Konservatives Ordfører allerede dengang gav Udtryk for de selvsamme Betæneligheder med Hensyn